

INDYWIDUALIZACJA PRACY Z UCZNIAMI O SPECYFICZNYCH, SPECJALNYCH
POTRZEBACH EDUKACYJNYCH
W LO NR VII IM. K. K. BACZYŃSKIEGO WE WROCŁAWIU

Dostosowanie wymagań edukacyjnych

Przedmiot: **język francuski**

Uczeń słabowidzący	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wydłużenie czasu na wykonywanie zadań z tekstem, w tym sprawdzianów, klasówek. 2. Zwracanie uwagi na szybką męczliwość ucznia związaną ze zużywaniem większej energii na patrzenie i interpretację informacji uzyskanych drogą wzrokową (wydłużanie czasu na wykonanie określonych zadań); 3. Branie pod uwagę, że osoba słabowidząca ze względu na wysiłek wkładany w pracę wzrokową szybciej się męczy i może gorzej funkcjonować na ostatnich lekcjach. 4. Właściwe umiejscowienie ucznia w klasie: · zapobiegające odbłaskowi pojawiającemu się w pobliżu okna, · zapewniające właściwe oświetlenie oraz widoczność, · umożliwiające dogodny dostęp do tablicy; 5. Unikanie podczas zapisów na tablicy innych kolorów kredy niż biały i żółty. 6. Zezwalanie na odpisywanie od sąsiada z ławki podczas przepisywania tekstu. 7. Udostępnianie tekstów (np. testów sprawdzających wiedzę) w wersji powiększonej. 8. Słowne objaśnianie wszystkiego co ma zrobić uczeń, aby w pełni mógł uczestniczyć w zajęciach.
Uczeń słabosłyszący	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zapewnić dobre oświetlenie klasy oraz miejsce dla ucznia w pierwszej ławce w rzędzie od okna.

2. Umożliwić uczniowi odwracanie się w kierunku innych kolegów odpowiadających na lekcji.
3. Nauczyciel mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu ucznia zwrócony twarzą w jego stronę - nie powinien chodzić po klasie, czy być odwrócony twarzą do tablicy.
4. Mówić do ucznia wyraźnie, używając normalnego głosu i intonacji;
5. Zadbać o spokój i ciszę w klasie, eliminować zbędny hałas, co utrudnia uczniowi rozumienie poleceń nauczyciela i wypowiedzi innych uczniów, powoduje też większe zmęczenie.
6. Upewnić się czy polecenia nauczyciela są właściwie rozumiane przez ucznia niedosłyszającego, zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie.
7. W czasie lekcji używać jak najczęściej pomocy wizualnych i tablicy.
8. Aktywizować ucznia do rozmowy, mobilizować do lepszej koncentracji uwagi.
9. Przy ocenie prac pisemnych ucznia nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu, nie powinny obniżyć ogólnej oceny pracy.
10. Doceniać aktywność i wkład pracy ucznia, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

**Uczeń z Zespołem
Aspergera, w tym z
autyzmem**

1. Zachowywanie schematu pracy na lekcjach i stałości działań.
2. Trzymanie się tego, co jest przewidziane do realizacji. Ewentualne zmiany muszą być wprowadzane uważnie i planowo, ale nie powinno się ich eliminować.
3. Eliminowanie bodźców rozpraszających (wzrokowych, słuchowych);
4. Kierowanie poleceń indywidualnie do ucznia, zwracanie się do niego po imieniu; · robienie przerw między wypowiedzianymi zdaniami, by dać uczniowi możliwość ich przetworzenia;
5. Powtarzanie polecenia, sprawdzanie stopnia jego zrozumienia.
6. Zachęcanie ucznia, by w razie potrzeby prosił o powtórzenie, uproszczenie czy zapisanie polecenia.
7. Nie przekazywanie zbyt wielu informacji, a gdy chodzi o polecenia, to wystarczy jedno, co da pewność jego wykonania przez ucznia .
8. Sprawdzanie zrozumienia czytanego tekstu poprzez zadawanie dodatkowych pytań.
9. Używanie krótkich zdań, prostego i jednoznacznego języka - podawanie jasnych instrukcji.
10. Przedstawianie nowych pojęć lub materiału abstrakcyjnego w

sposób możliwie najbardziej konkretny, popieranie ich tekstem pisanym, obrazem, ilustracją, filmem.

11. Uwzględnianie deficytów w zakresie rozumienia niedosłownych wypowiedzi, ironii, metafor, słów i wyrażeń wieloznacznych. Wyjaśnianie ich za pomocą obrazów albo przeciwieństw.
12. Organizowanie zajęć związanych z wyjaśnianiem znaczenia niektórych słów, przysłów, powiedzeń czy metafor.
13. W razie potrzeby wydłużanie czasu przeznaczonego na wykonywanie poszczególnych zadań i prac pisemnych.
14. Dzielenie zadania na wieloetapowe krótsze części.
15. Zadawanie krótszych prac domowych.
16. Wykorzystywanie wąskiej i fachowej wiedzy oraz zainteresowań ucznia podczas prowadzenia lekcji.
17. Umożliwianie uczniowi - w określonych sytuacjach, a nie zawsze, kiedy ma na to ochotę - mówienia o swoich pasjach.

<p>Uczeń przewlekle chory</p>	<p>Dostosowania na podstawie zaleceń lekarskich zgodnie z rozpoznaniem choroby. Działania wg. procedury postępowania z uczniem przewlekle chorym.</p>
<p>Uczniowie ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się</p>	<p><u>Dysgrafia</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dostosowanie wymagań dotyczy formy sprawdzania wiedzy, a nie treści. 2. Wymagania merytoryczne, co do oceny pracy pisemnej są ogólne, takie same, jak dla innych uczniów, natomiast sprawdzenie pracy może być niekonwencjonalne. 3. Umożliwienie uczniowi pisania dłuższych prac pisemnych drukowanymi literami lub na komputerze. <p><u>Dysleksja</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Unikać głośnego odpytywania z czytania przy całej klasie. 2. Kontrolować stopień zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń, szczególnie podczas sprawdzianów- należy wydłużyć czas pracy na sprawdzianie i kartkówce. 3. Preferowanie wypowiedzi ustnych. Sprawdzanie wiadomości powinno odbywać się często i dotyczyć krótszych partii materiału. 4. Złagodzić kryteria wymagań z języka francuskiego. 5. Podczas oceny prac pisemnych nie uwzględniać poprawności ortograficznej lub oceniać ją opisowo. 6. Przekazywać uczniom spostrzeżenia na temat ich pracy. Zauważać zrobione postępy.

7. Nie należy krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy.

8. Podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.

Dysortografia

Dostosowanie wymagań dotyczy głównie formy sprawdzania i oceniania wiedzy z tego zakresu.

- Należy odwoływać się do znajomości zasad ortograficznych.
- Oceniać odrębnie merytoryczną stronę pracy i odrębnie poprawność pisowni (nie wpisując tej drugiej oceny do dziennika).

W żadnym wypadku dysortografia nie uprawnia do zwolnienia ucznia z nauki ortografii i gramatyki.

Opracował: Zespół nauczycieli języka francuskiego

Podpisy: *Lidia Bobnis*

Agnieszka Stępałczyk